Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

10 päivänä syyskuuta 2026*

Ennakkoratkaisupyyntö – Palvelujen tarjoamisen vapaus – SEUT 56 artikla – Rajoitukset – Vartiointi- ja turvallisuustoiminta – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan tällaisen toiminnan harjoittamiseen on saatava ennakkolupa – Palvelujen tarjoajan alkuperämaassa annettujen takeiden huomioon ottaminen

Asiassa C-602/25,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Brysselin ranskankielinen alioikeus, Belgia) on esittänyt 11.8.2025 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 11.9.2025, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Ithaque Sécurité SAS

vastaan

Belgian valtio,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja O. Spineanu-Matei sekä tuomarit S. Rodin ja N. Fenger (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: A. Rantos,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Ithaque Sécurité SAS, edustajinaan E. Bouillon, B. Lebrun ja C. Lecharlier, avocats,

– Belgian hallitus, asiamiehinään F. Hayois, C. Jacob ja C. Pochet, avustajinaan M. Chomé, S. Depré ja R. Mirzabekiantz, avocats,

– Tšekin hallitus, asiamiehinään A. Edelmannová, L. Halajová ja J. Vláčil,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

– Suomen hallitus, asiamiehinään H. Leppo ja K. Vanhanen,

– Euroopan komissio, asiamiehinään M. Mataija, G. Meeßen ja B. Stromsky,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEUT 56 artiklan ensimmäisen kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain Ithaque Sécurité SAS -niminen Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö (jäljempänä Ithaque) ja Belgian valtio ja jossa on kyse Service public fédéral Intérieurin (sisäasioista vastaava liittovaltion julkisen palvelun yksikkö, Belgia) turvallisuus- ja suojelupolitiikan pääosaston neuvonantajan tekemästä päätöksestä, jolla kyseiselle yhtiölle määrätään hallinnollinen seuraamusmaksu, jonka kumoamista kyseinen yhtiö vaatii.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 SEUT 56 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jäljempänä olevien määräysten mukaisesti kielletään rajoitukset, jotka koskevat muuhun jäsenvaltioon kuin palvelujen vastaanottajan valtioon sijoittautuneen jäsenvaltion kansalaisen vapautta tarjota palveluja [Euroopan] unionissa.”

Belgian oikeus

4 Yksityisistä ja erityisistä turvallisuuspalveluista 2.10.2017 annetun lain (loi réglementant la sécurité privée et particulière; Moniteur belge 31.10.2017, s. 96776; jäljempänä 2.10.2017 annettu laki) 16 §:n mukaan ainoastaan Belgian sisäministerin luvan saaneet yritykset voivat tarjota palveluja kyseisen lain soveltamisalaan kuuluvalla alalla.

5 Kyseisen lain 19 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Jos luvan hakijalla ei ole liiketoimipaikkaa Belgiassa, sisäministeri ottaa hakemusta arvioidessaan huomioon takeet, jotka on annettu hakemuksen kohteena olevan toiminnan laillisen ja säännellyn harjoittamisen yhteydessä jossakin toisessa Euroopan talousalueen jäsenvaltiossa.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

6 Ithaque on turvallisuusalalla toimiva yhtiö, ja se toimii säännöllisesti Française des Jeux’n palveluksessa; Française des Jeux on Ranskan oikeuden mukaan perustettu kaupallinen yhtiö, joka järjestää erilaisia onnenpelejä.

7 Järjestettäessä arvontaa, joka oli tarkoitus pitää Bruggessa (Belgia) vuoden 2021 joulukuussa, Française des Jeux antoi Ithaquen tehtäväksi huolehtia toimien sujumisesta. Ithaque otti yhteyttä Belgian toimivaltaiseen viranomaiseen, joka kehotti sitä hakemaan lupaa käyttämällä tähän tarkoitettua lomaketta ja maksamaan 1 000 euron suuruisen lupamaksun.

8 Ithaque kieltäytyi hakemasta lupaa kyseiseltä viranomaiselta ja maksamasta lupamaksua, koska se katsoi, ettei siihen pidä soveltaa tällaista menettelyä siltä osin kuin sillä on jo Ranskan viranomaisten myöntämä lupa, joka olisi pitänyt tunnustaa Belgiassa.

9 Ithaque suoritti siis sille annetun toimeksiannon 2.10.2017 annetun lain 16 §:n vastaisesti.

10 Sisäasioista vastaavan liittovaltion julkisen palvelun yksikön turvallisuus- ja suojelupolitiikan pääosaston neuvonantaja määräsi 14.2.2024 tehdyllä päätöksellä Ithaquelle tämän rikkomuksen johdosta 15 000 euron suuruisen hallinnollisen seuraamusmaksun.

11 Kyseinen yhtiö vaati 4.4.2024 päivätyllä kannekirjelmällä tribunal de première instance francophone de Bruxellesiä (Brysselin ranskankielinen alioikeus, Belgia), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, kumoamaan kyseisen päätöksen.

12 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan Ithaque katsoo, että siihen olisi pitänyt soveltaa yksinkertaistettua lupamenettelyä, jossa Ranskan viranomaisten asettamia vaatimuksia olisi verrattu 2.10.2017 annetussa laissa toiminnan harjoittamiselle Belgian kuningaskunnan alueella asetettuihin vaatimuksiin, siten että Ranskan oikeuden nojalla myönnetty lupa pääosin vahvistetaan ja kyseiselle yhtiölle annetaan lupa tarjota yksityisiä vartiointipalveluja Belgiassa.

13 Koska tällaista yksinkertaistettua menettelyä ei ole otettu käyttöön Belgiassa, ulkomaisen yhtiön, joka haluaa harjoittaa toimintaansa kyseisessä jäsenvaltiossa, on kuitenkin noudatettava normaalia lupamenettelyä sillä varauksella, että viranomaisen on otettava huomioon toisessa jäsenvaltiossa annetut takeet, tarkentamatta asiaa sen enempää.

14 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan esiin tulee siis kysymys siitä, edellytetäänkö SEUT 56 artiklan ensimmäisessä kohdassa jäsenvaltioilta, että ne eivät säädä määrittelemättömien tai jopa epämääräisten seikkojen huomioon ottamisesta vaan että ne säätävät positiivisesta velvollisuudesta hyväksyä lähtökohtaisesti muualle unioniin sijoittautuneiden vartiointiyhtiöiden toiminta, vaikkakin siten, että on mahdollista suorittaa tiettyjä tarkastuksia, kuten on tilanne tutkintotodistusten vastaavuuden osalta.

15 Tässä tilanteessa tribunal de première instance francophone de Bruxelles päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko [SEUT] 56 artiklan ensimmäistä kohtaa tulkittava siten, että siinä edellytetään, että [jäsen]valtio lähtökohtaisesti sallii alueellaan toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden vartiointiyhtiöiden toiminnan sillä ainoalla varauksella, että se voi suorittaa tiettyjä tarkastuksia?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään pääosin, onko SEUT 56 artiklan ensimmäistä kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan vartiointipalvelujen tarjoaminen kyseisen jäsenvaltion alueella toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen toimesta edellyttää sääntöjä rikkovalle yritykselle määrättävän seuraamuksen uhalla hallinnollisen luvan hankkimista.

17 Aluksi on huomautettava, että yksityisiä turvallisuuspalveluja ei ole tähän päivään mennessä yhdenmukaistettu unionin tasolla. Vaikka on totta, että tällaisessa tilanteessa jäsenvaltioilla on lähtökohtaisesti yhä toimivalta määritellä toiminnan harjoittamisen edellytykset tällä sektorilla, jäsenvaltioiden on kuitenkin käytettävä toimivaltaansa tällä alalla siten, että ne ottavat huomioon EUT-sopimuksessa taatut perusvapaudet ja etenkin kyseisen sopimuksen 56 artiklassa määrätyn palvelujen tarjoamisen vapauden (ks. vastaavasti tuomio 26.1.2006, komissio v. Espanja, C-514/03, EU:C:2006:63, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

18 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 56 artiklassa ei edellytetä ainoastaan poistamaan kaikkea toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen palvelujen tarjoajan syrjintää kansalaisuuden perusteella, vaan siinä edellytetään myös kaikkien rajoitusten poistamista, vaikka niitä sovellettaisiin erotuksetta sekä kotimaisiin palvelujen tarjoajiin että muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin palvelujen tarjoajiin, jos nämä rajoitukset ovat omiaan estämään toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen, siellä vastaavanlaisia palveluja lainmukaisesti tarjoavan henkilön toiminnan, haittaamaan sitä tai tekemään sen vähemmän houkuttelevaksi (tuomio 7.10.2010, dos Santos Palhota ym., C-515/08, EU:C:2010:589, 29 kohta ja tuomio 22.1.2026, Vlaams Gewest, C-413/24, EU:C:2026:30, 22 kohta).

19 Kansallinen säännöstö, jonka mukaan tiettyjen vartiointipalvelun kaltaisten palvelujen tarjoaminen kyseisen jäsenvaltion alueella toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen toimesta edellyttää sääntöjä rikkovalle yritykselle määrättävän seuraamuksen uhalla hallinnollisen luvan hankkimista, on SEUT 56 artiklassa tarkoitettu palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitus (ks. vastaavasti tuomio 13.12.2007, komissio v. Italia, C-465/05, EU:C:2007:781, 58 kohta; tuomio 30.4.2014, Pfleger ym., C-390/12, EU:C:2014:281, 39 kohta; tuomio 22.6.2017, Unibet International, C-49/16, EU:C:2017:491, 33 kohta ja tuomio 12.9.2019, Maksimovic ym., C-64/18, C-140/18, C-146/18 ja C-148/18, EU:C:2019:723, 32 kohta). Näin on, vaikka myös toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneilla palvelujen tarjoajilla olisi velvollisuus hakea lupaa vastaavanlaisten palvelujen suorittamiseksi kyseisissä jäsenvaltioissa.

20 Tästä seuraa, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen säännöstö on lähtökohtaisesti SEUT 56 artiklan vastainen ja näin ollen tässä artiklassa kielletty, ellei se ole perusteltu yleiseen etuun liittyvistä pakottavista syistä ja ellei se tämän lisäksi ole oikeassa suhteessa asetettuun tavoitteeseen nähden (ks. vastaavasti tuomio 13.12.2007, komissio v. Italia, C-465/05, EU:C:2007:781, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

21 Tältä osin on todettava, että yksityisen turvallisuuspalvelutoiminnan harjoittamiselle asetettu hallinnollista ennakkolupaa koskeva vaatimus on sellaisenaan omiaan vastaamaan tarpeeseen suojella yleistä järjestystä, kun otetaan huomioon kyseisen toiminnan erityinen luonne (tuomio 13.12.2007, komissio v. Italia, C-465/05, EU:C:2007:781, 61 kohta).

22 Rajoitusta voidaan kuitenkin pitää perusteltuna ainoastaan, jos yleistä etua, johon asiassa vedotaan, ei jo suojella palvelujen tarjoajaan siinä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut, sovellettavilla säännöillä (tuomio 13.12.2007, komissio v. Italia, C-465/05, EU:C:2007:781, 62 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

23 Näin ollen ei voida katsoa, että jäsenvaltion toteuttama toimenpide, joka olennaisilta osiltaan on päällekkäinen siinä jäsenvaltiossa jo suoritetun valvonnan kanssa, johon palvelujen tarjoaja on sijoittautunut, on tarpeellinen asetetun tavoitteen saavuttamiseksi (tuomio 13.12.2007, komissio v. Italia, C-465/05, EU:C:2007:781, 63 kohta).

24 Oikeuskäytännössä on erityisesti katsottu, että edellytys, jonka mukaan yksityisen turvallisuuspalveluyrityksen henkilöstöön kuuluvien oli saatava uusi erityislupa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, oli kyseisen yrityksen SEUT 56 artiklassa tarkoitettua palvelujen tarjoamisen vapautta koskeva rajoitus, joka ei ollut perusteltu, siltä osin kuin siinä ei otettu huomioon kotijäsenvaltiossa jo suoritettua valvontaa ja tarkastuksia (tuomio 26.1.2006, komissio v. Espanja, C-514/03, EU:C:2006:63, 55 kohta). Oikeuskäytännössä on myös todettu, että kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan turvallisuuspalveluyrityksen on saatava alueellisesti rajoitettu lupa, on kyseisen artiklan vastainen, jos kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä nimenomaisesti velvollisuudesta ottaa huomioon sijoittautumisjäsenvaltiossa säädetyt vaatimukset (tuomio 13.12.2007, komissio v. Italia, C-465/05, EU:C:2007:781, 67 kohta).

25 Nyt käsiteltävässä asiassa 2.10.2017 annetun lain 19 §:ssä säädetään, että ”jos luvan hakijalla ei ole liiketoimipaikkaa Belgiassa, sisäministeri ottaa hakemusta arvioidessaan huomioon takeet, jotka on annettu hakemuksen kohteena olevan toiminnan laillisen ja säännellyn harjoittamisen yhteydessä jossakin toisessa Euroopan talousalueen jäsenvaltiossa”.

26 On muistutettava, että oikeuskäytännössä on todettu tätä säännöstä edeltäneen Belgian säännöstön eli vartioimisyrityksistä, turva-alan yrityksistä ja sisäisistä vartiointipalveluista 10.4.1990 annetun lain (loi du 10 avril 1990 sur les entreprises de gardiennage, sur les entreprises de sécurité et sur les services internes de gardiennage; Moniteur belge 29.5.1990, s. 10963) osalta, että kun Belgian kuningaskunta edellytti kaikkien vartioimisyritysten täyttävän samat vaatimukset luvan saamiseksi ottamatta huomioon niitä velvoitteita, joita palveluja tarjoavan yrityksen toiminnan harjoittamiseen jo sovelletaan sijoittautumisjäsenvaltiossa, se ei noudattanut SEUT 56 artiklan mukaisia velvoitteitaan (tuomio 9.3.2000, komissio v. Belgia, C-355/98, EU:C:2000:113, 38 kohta ja tuomiolauselma).

27 Belgian hallitus väittää tältä osin huomautuksissaan, että kun Belgian kuningaskunta hyväksyi vartioimisyrityksistä, turva-alan yrityksistä ja sisäisistä vartiointipalveluista 10.4.1990 annetun lain muuttamisesta 10.6.2001 annetun lain, jonka 4 §:n sisältö on sittemmin toistettu 2.10.2017 annetun lain 19 §:ssä, sen tarkoituksena oli korjata tämä velvoitteiden noudattamatta jättämisen. Belgian hallituksen mukaan tätä viimeksi mainittua lakia koskevista valmisteluasiakirjoista ilmenee, ettei Belgian viranomainen enää tutki niitä lupaehtoja, joiden osalta ulkomaille sijoittautunut yritys on jo antanut sijoittautumisjäsenvaltiossa Belgian säännöstössä edellytettyjä takeita vastaavanlaiset takeet. Tällaisessa tapauksessa lupa myönnetään kyseiselle yritykselle hyvin yksinkertaistetusti, jopa lähes välittömästi.

28 Ithaque väittää kuitenkin kirjallisissa huomautuksissaan, että Belgian toimivaltainen viranomainen vaatii edelleen toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita yksityisiä turvallisuuspalveluja tarjoavia yrityksiä jättämään normaalin lupahakemuksen, toimittamaan kaikki ne asiakirjat, joita edellytetään belgialaiselta yritykseltä, jolla ei vielä ole lupaa, ja maksamaan tähän menettelyyn liittyvät hallinnolliset kulut kokonaisuudessaan.

29 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei saa asettaa edellytykseksi palvelujen suorittamiselle alueellaan sitä, että kaikkia sijoittautumista koskevia vaatimuksia noudatetaan, sillä muutoin palvelujen tarjoamisen vapauden turvaamiseksi annetuilla määräyksillä ei olisi tehokasta vaikutusta (tuomio 24.1.2002, Portugaia Construções, C-164/99, EU:C:2002:40, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

30 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on siis selvitettävä, ovatko vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset soveltaneet nyt käsiteltävässä asiassa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneeseen palvelujen tarjoajaan sellaisia edellytyksiä ja tarkastuksia, jotka ovat vastaavanlaisia kuin sijoittautumisen osalta vaaditut edellytykset ja tarkastukset.

31 Kyseisen tuomioistuimen on erityisesti tarkastettava, ettei pyydetyillä tiedoilla ylitetä sitä, mikä on tarpeen yksittäisen palvelun suorittamisen – eikä jäsenvaltioon sijoittautumisen – arvioimiseksi.

32 Jos näin on, kyseisen tuomioistuimen on tarkastettava myös, ovatko kyseiset viranomaiset nyt käsiteltävässä asiassa soveltaneet edellytyksiä ja tarkastuksia, jotka ovat päällekkäisiä niiden edellytysten ja tarkastusten kanssa, joita palvelujen tarjoajaan sovelletaan siinä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut.

33 Lupahakemusta jätettäessä perittävien hallinnollisten maksujen osalta on selvitettävä, onko suhteellisuusperiaatteen mukaisesti niin, ettei näiden maksujen määrä ole liiallinen tai kohtuuton. Tällaisten maksujen määrän liiallisuutta tai kohtuuttomuutta ja siis suhteettomuutta on tältä osin arvioitava niiden kustannusten perusteella, jotka aiheutuvat kyseisen hakemuksen käsittelystä ja jotka asianomaisen jäsenvaltion on näin katettava (ks. analogisesti tuomio 20.6.2024, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Kolmansien maiden työntekijöiden lähettäminen työhön), C-540/22, EU:C:2024:530, 119 ja 120 kohta).

34 Samoin on niin, että vaikka oletetaan, että – kuten Euroopan komissio väittää – Belgian lainsäädännössä edellytetään pankkitakausta mahdollisten hallinnollisten maksujen ja seuraamusmaksujen suorittamiseksi, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on ratkaistava, onko tällainen takaus todella tarpeellinen ja oikeasuhteinen rajat ylittävien yksittäisten palvelujen tarjoamisen yhteydessä.

35 Velvollisuus saada tällainen pankkitakaus belgialaiselta laitokselta voi näet haitata SEUT 56 artiklassa tarkoitetun palvelujen tarjoamisen vapauden käyttämistä tai tehdä siitä vähemmän houkuttelevaa, koska sen johdosta palvelujen tarjoaminen on kalliimpaa muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille yksityisiä turvallisuuspalveluja tarjoaville yrityksille kuin Belgiaan sijoittautuneille vastaaville yrityksille (ks. vastaavasti tuomio 26.1.2006, komissio v. Espanja, C-514/03, EU:C:2006:63, 41 kohta ja tuomio 13.12.2007, komissio v. Italia, C-465/05, EU:C:2007:781, 109 kohta).

36 Tämänkaltainen rajoitus voi olla perusteltu vain siltä osin kuin kyseessä olevaa yleistä etua eli sitä, että Belgian viranomaisten on saatava käyttöönsä summat, joilla taataan sellaisten julkisoikeudellisten velvollisuuksien noudattaminen, joita varten voimassa olevassa kansallisessa

lainsäädännössä on määrätty seuraamus, ei ole jo taattu säännöillä, joita palvelujen tarjoajaan sovelletaan siinä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut (ks. vastaavasti tuomio 13.12.2007, komissio v. Italia, C-465/05, EU:C:2007:781, 111 kohta).

37 Tältä osin on todettava, että siltä osin kuin Belgian lainsäädännössä edellytetään kyseisen pankkitakauksen asettamista ottamatta huomioon kotijäsenvaltiossa mahdollisesti asetettua pankkitakausta, jolla voidaan varmistaa mainittujen julkisten saatavien riittävä suoja, siinä asetetaan velvollisuus, jolla ylitetään se, mikä on tätä varten tarpeen (ks. vastaavasti tuomio 26.1.2006, komissio v. Espanja, C-514/03, EU:C:2006:63, 43 kohta).

38 Kaiken varalta on muistutettava, että se, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pitää tiettyjä 2.10.2017 annetun lain 19 §:ään sisältyviä käsitteitä erityisen laajoina, ei ole esteenä sille, että kyseisessä säännöksessä katsotaan säädettävän selkeistä ja täsmällisistä säännöistä, joiden perusteella yksityisen on mahdollista ennakoida vaikutukset, kun näiden käsitteiden mahdollinen moniselitteisyyden tai epäselvyyden vaikutelma voidaan poistaa tavanomaisia laintulkintamenetelmiä käyttämällä (ks. vastaavasti tuomio 22.1.2026, AK Dlhopolec ym., C-590/24, EU:C:2026:41, 96 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), mitä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on arvioitava.

39 Esitettyyn kysymykseen on edellä esitetyn perusteella vastattava, että SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan vartiointipalvelujen tarjoaminen kyseisen jäsenvaltion alueella toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen toimesta edellyttää sääntöjä rikkovalle yritykselle määrättävän seuraamuksen uhalla hallinnollisen luvan hankkimista, kunhan

– kyseisen säännöstön mukaan palvelujen tarjoajaan ei sovelleta sellaisia edellytyksiä ja tarkastuksia, jotka vastaavat sijoittautumisen osalta vaadittuja edellytyksiä ja tarkastuksia

– siinä säädetään, että kaikki edellytykset, jotka palvelujen tarjoaja jo täyttää siinä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut, on otettava asianmukaisesti huomioon siltä osin kuin ne vastaavat vastaanottavan jäsenvaltion yleisen järjestyksen suojaamiseksi vahvistamia edellytyksiä

– siinä ei vahvisteta suhteettomia hallinnollisia maksuja eikä edellytetä tarpeettomia tai suhteettomia takeita.

Oikeudenkäyntikulut

40 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan vartiointipalvelujen tarjoaminen kyseisen jäsenvaltion alueella toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen toimesta edellyttää sääntöjä rikkovalle yritykselle määrättävän seuraamuksen uhalla hallinnollisen luvan hankkimista, kunhan

– **kyseisen säännöstön mukaan palvelujen tarjoajaan ei sovelleta sellaisia edellytyksiä ja tarkastuksia, jotka vastaavat sijoittautumisen osalta vaadittuja edellytyksiä ja tarkastuksia**

– **siinä säädetään, että kaikki edellytykset, jotka palvelujen tarjoaja jo täyttää siinä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut, on otettava asianmukaisesti huomioon siltä osin kuin ne vastaavat vastaanottavan jäsenvaltion yleisen järjestyksen suojaamiseksi vahvistamia edellytyksiä**

– **siinä ei vahvisteta suhteettomia hallinnollisia maksuja eikä edellytetä tarpeettomia tai suhteettomia takeita.**

Allekirjoitukset